A°. 1826. N°.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 19 Januarij.

WEENEN, den 7. Januarij.

Officiele brieven uit Warschau, van den 1. dezer, behelzen het volgende:

De renbode, die het besluit omtrent de troonsopvolging van het Russische rijk moest overbrengen, is voor drie uren hier aangekomen. De groot-hertog *Nicolaas* heeft den troon beklommen en is tot Keizer van Rusland en Koning van Polen uitgeroepen. De groot-hertog *Konstantijn* riep terstond het hof te zamen en las in tegenwoordigheid van de prinses *Lowicz*, zijne echtgenoote, en van verscheidene generaals, de ukase van den nieuwen Keizer voor. Z. Keiz. H. eindigde deze lezing met den uitroep: *Hurrah! Leve mijn beminde broeder, Keizer* Nicolaas I, *mijn geliefde Keizer en Gebieder!* Morgen zullen de troepen den eed afleggen.

Van den 11. Januarij.

Sir *Hudson Lowe*, luitenant-generaal en gouverneur van het eiland Ceijlon, is den 5. naar Konstantinopel vertrokken.

— De *Oostenrijksche Beobachter* behelst heden het volgende:

Tot de beërving der staten van Keizer *Alexander* geroepen, wordt Keizer *Nicolaas* ook erfgenaam der beginselen, die de staatkunde van zijnen doorluchtigen voorganger hebben bestuurd. Z. Keiz. M. heeft de ambassadeurs, ministers en agenten bij vreemde mogendheden doen aanschrijven, om dezelven te kennen te geven, dat Z. M., met al zijn vermogen de voetstappen drukkende van den souverein, wiens verlies hij betreurt, dezelfde getrouwheid in de door Rusland aangegane verbindtenissen, denzelfden eerbied voor de regten bij de bestaande traktaten gewaarborgd, dezelfde verknochtheid aan de behoedende grondbeginselen van den algemeenen vrede en den band der onderscheidene mogendheden zal betoonen.

» Wederkeerig vleit zich de Keizer met de hoop eener gelijke gezindheid aan hare zijde, om de naauwe betrekkingen van vriendschap en vertrouwen te onderhouden, die, door Keizer *Alexander* gevestigd en gehandhaafd, Europa tien jaren van rust geschonken hebben."

BERLYN, den 14. Januarij.

Z. K. H. de erf-groot-hertog van Meckelenburg-Schwerin is naar Petersburg vertrokken.

PARYS, den 13. Januarij.

Het volgende leest men in een der liberale bladen:

De kamers zullen op het einde dezer maand bijeenkomen; derzelver zamenkomst is altijd van het hoogste aanbelang; maar zij is dit vooral, wanneer het er op aankomt, om eenige deelen van wetgeving te regelen, dezelve met de grondwet in verband te brengen, en, dusdoende, de grondslagen der maatschappij te bevestigen. Op zoodanigen tijd is aller verwachting gespannen en tracht men uit de gevoelens van den wetgever te ontdekken, wat men voor de zekerheid van het tegenwoordige en voor den vrede in de toekomst te hopen of te duchten hebbe.

Men mag het niet ontveinzen, dat onze maatschappelijke stand eenigzins verwrikt is, hetgeen voornamelijk aan het schenden der vrijheid van de verkiezingen is toe te schrijven. In zoodanigen toestand, kan men bezwaarlijk op die algemeene overeenstemming, op die kracht van den algemeenen geest rekenen, welke een onderpand van bestendigheid uitmaakt. De maatschappij is dan eerst ten volle gerustgesteld, wanneer de wetten niet voor het belang van dezen of genen, maar van het algemeen worden gemaakt: niet om het bestaan van een ministerie te verzekeren, of om aan de onstuimige begeerten van eene partij te voldoen; maar om die instellingen te versterken, welke geschikt zijn, om de algemeene welvaart te bevorderen; met een woord, om alle regten te handhaven, die door rede en billijkheid geheiligd zijn.

Wij hebben ons dikwijls verzet tegen dat stelsel van begoocheling, hetwelk het ministerie omhelst en dienen moet, om den vorm eener constitutionnele regering te behouden; doch het wezen daarvan uit te werpen en de willekeur daarvoor in de plaats te stellen. Als dit stelsel gevolgd wordt, zal men veel spreken van het charter, terwijl men intusschen de dienstbaarheid invoert; men zal zeggen, dat wij vrij zijn, terwijl men ons een slaven-juk oplegt; het gouvernement zal slechts een valstrik voor het goed vertrouwen worden; er zal geene vrijheid bestaan noch bij de verkiezingen, noch in gevoelens, noch in de uitoefening der door het charter gewaarborgde regten, noch zelfs in de uitoefening van het regt. De invoering van zoodanig stelsel zou het allergrootste onheil voor Frankrijk zijn; want daaruit zouden niet dan vreesselijke stormen en ontzettende rampen voortkomen.

Onze kortzigtige staatslieden zien, in den kleinen kring, waarin zij besloten zijn, niets meer, dan het bedriegelijke belang des oogenbliks. Hun openbaar leven is eene aaneengeschakelde begoocheling; en zij meenen, dat zulks eeuwig zal voortduren. Onzinnigen! in plaats van de waarheid tot aan den troon te doen doordringen, wenscht gij denzelven met duisternis te omhullen. In stede van de herstelling te verbinden met hare natuurlijke bondgenoote, de vrijheid, zoekt gij haar te vereenigen met het despotismus, hare meest geduchte vijandin.

— Alle onze dagbladen hebben melding gemaakt van de aanspraken der magten en autoriteiten aan den koning, bij gelegenheid van derzelver plegtige voorstelling op nieuwjaarsdag; alsmede van de antwoorden van Zijne Majesteit. Laatsgemelden verdienen eene bijzondere opmerkzaamheid. Wanneer men de minzame en verpligtende wijze in aanmerking neemt, waarmede de Monarch deze magten en autoriteiten zijne tevredenheid met derzelver ambtsvervulling te kennen gaf, dan moet het in het oog loopen, dat hij de aanspraak van den president van het koninklijke geregtshof te Parijs, den heer *van Seguier*, op eene zoo laconische wijs beantwoordde. Het publiek bleef niet in gebreke, den grond dezer koelheid in de bekende vonnissen van het geregtshof in de regtszaak tegen de twee liberale bladen, en vooral in de opgegevene beweegredenen van dezelve, te zoeken, en de ministeriele bladen hebben zich ook beijverd, om dit vermoeden te ondersteunen. Men beweert wijders, dat de Koning, na zijn kort koel antwoord, zich dadelijk van den president afgewend en den procureur-generaal, die de aanklagte tegen de dagbladen heeft ingesteld, gezocht heeft; doch dat deze niet in de nabijheid, en er dus geene gelegenheid was, om waarschijnlijk door eene vleijende toespraak aan denzelven, het antwoord aan den presiedent nog meer te doen afsteken.

PETERSBURG, den 31. December.

De rust is hier even zoo spoedig als duurzaam weder hersteld. Sedert den 26. is zij zelfs voor geen oogenblik gestoord geworden. Reeds den volgenden dag was het in de stad weder als gewoonlijk. Geene de minste bekommering, noch de geringste sporen van woelingen, worden meer waargenomen. Overal waar de Keizer zich aan de troepen en het volk vertoont, wordt hij met de levendigste geestdrift ontvangen. Door de militaire kolonien, in de omstreken van Nowgorod, is de eed van getrouwheid met de grootste orde afgelegd. De opstand van den 26., de bekentenis der schuldigen en de bij hen gevondene papieren, laten geenen twijfel nopens hunne bedoelingen over.

Deze opstand heeft die nietswaardigen voor geheel Rusland in hunne ware gedaante ontdekt; dezelve heeft den ingezetenen de gevaren getoond, welke zij onwetend te gemoet gingen en het Rijk in de schrikkelijkste regeringloosheid dreigden te storten; doch gelukkiglijk is daardoor ook de trouw en de goede gezindheid van het grootste gedeelte des Russischen volks in een helder daglicht gesteld.

De op den 26. in hechtenis genomene personen worden onderzocht. Het volgende verslag behelst iets naders omtrent het voorgevallene op dien noodlottigen dag. Den 26. December, des morgens, werd de Keizer door den chef van den generalen-staf der garde onderrigt, dat eenige kompagnien van het regement Moskou geweigerd hadden, den eed van getrouwheid aan Z. M. af te leggen, en dat zij door het oproerig voorbeeld van hunne aanvoerders verleid, zich van de vaandels, welke bij gelegenheid van het afleggen van den eed voor het regement geplaatst waren, meester gemaakt, hunnen chef de brigade, den generaal-majoor *Schenschin*, alsmede den bevelhebber van het regement, *Frederiks*, vermoord, en zich vervolgens, onder het onstuimigst geschreeuw naar het Isaaks-plein begeven hadden en alle officieren, welke zij op hunnen weg hadden ontmoet, hadden gedwongen hen te volgen; het overige gedeelte van het regement was echter binnen de palen van orde en gehoorzaamheid gebleven.

Dadelijk hierop beval Z. M. de Keizer den generaal-majoor *Neidhart*, om, met het garde-regement Semenoffskij, de oproerlingen weder tot orde te brengen, en de garde te paard ontving bevel, om zich op den eersten wenk gereed te houden. Z. M. begaf zich hierop naar de hoofdwacht van het winterpaleis, waar het Finlandsche garde-regement de dienst verrigtte, beval de geweren te laden en de hoofd-toegangen van het paleis te bezetten. Middelerwijl vernam Z. M., dat het de 3. en 6. kompagnien van het regement Moskou waren, welke aan het oproer deel namen; dat zij op het senaats-plein stonden, en een hoop menschen in hun gevolg hadden, wier uiterlijk maar al te zeer hunne misdadige oogmerken verried. Thans vermeende Z. K. M. het 1. bataljon der Preobrajenskijsche garde bevel te moeten laten geven, om zich onverwijld tot den Keizer naar het winterpaleis te begeven, hetwelk ook met verbazende snelheid werd ten uitvoer gebragt. Te gelijkertijd kwam de gouverneur-generaal van Petersburg, graaf *Miloradowitsch*, om Z. M. te berigten, dat de oproerige hoop de kreet van: *leve Konstantijn!* aanhief; en merkte tevens aan, dat dit gedrag de strafwaardigste oogmerken verried en de spoedigste en strengste maatregelen vorderde.

Onmiddelijk ontvingen drie kompagnien van het garde-regement, Pawlowsk, welke geen dienst deden, en het 3 bataljon van het Preobrajenskijsche garde-regement, alsmede de chevalier-garde het bevel, om zich onverwijld bij Z. M. te vervoegen; het bataljon sappeurs van de garde moest nog het winterpaleis bezetten. Ondertusschen ging de Keizer zelf, aan het hoofd van het 1. bataljon van het regement Preobrajenskij, de rebellen te gemoet, om allen aanval op het paleis, waar zich Hare Maj. de Keizerinnen en de overige leden der keizerlijke familie bevonden, voortekomen. Toen Z. M. de Keizer tegen over het paleis van de Prinses *Lobonoff* was gekomen, hoorde men schieten, en Z. M. vernam, dat de gouverneur-generaal, graaf *Miloradowitsch*, door de rebellen dodelijk gewond was. Thans waren de gardes te paard en de 3 kom-

pagnien van het garde-regement Pawlowsk bij Z. M. aangekomen; spoedig hierop bragt ook Z. K. H. de grootvorst *Michiel* een bataljon van het garde-regement Moskou aan, hetwelk dringend verlof verzocht, om in het bloed der rebellen den smaad te mogen afwasschen, welken zij het regement hadden aangedaan. Doch de Keizer gaf nog, om de noodzakelijkheid tot bloedvergieten zoo lang mogelijk te vermijden, aan den weg van zachtmoedigheid en overreding de voorkeur. Dan, noch de opvorderingen van Z. M., noch de tegenwoordigheid van den Metropolitaan, noch bedreigingen, waren in staat, de rebellen te bewegen om zich over te geven. Hunne razernij vermeerderde met elken oogenblik, en verscheidene troepen van het regement grenadiers, met drie officieren en het vaandel, liepen tot de oproerlingen over, die thans verscheiden salvo's uit klein geweer gaven.

Onder deze omstandigheid moest Z. K. M. tot strenger maatregelen besluiten, die des te dringender noodzakelijk waren, wijl het gepeupel door geld en brandewijn, welke men uitdeelde, overgehaald, zich met de rebellen begon te vereenigen. De door Z. M. den Keizer bevolene maatregelen waren de volgende: het regement Preobrajenskij kreeg bevel, het admiraliteits-plein te bezetten, met den rug tegen de admiraliteit; het Seminoffskijsche moest in de straat, die naar de rijdbaan der garde loopt, en in de straat Galernaja, die naar de magazijnen loopt, post vatten. De regementen Ismailowskij en de garde-jagers maakten de reserve uit.

Bovendien beval Z. M. aan een bataljon van het Finlandsche regement, om de Isaaksbrug te bezetten, en aan de eerste brigade artillerie, om zich tot uitrukken gereed te houden. De 3 kompagnien van het regement Pawlowsk werden in de straat Galernaja verdeeld. Alvorens echter tot het uiterste over te gaan, wilde Z. K. M. nog een aanval door de garde te paard en de chevalier-garde op de muiters, die door een groot gedeelte van het bataljon der marine-garde versterkt waren geworden, laten doen, om hen zoo mogelijk schrik aan te jagen. Men kon zich echter de zwarigheid, om dien aanval ten uitvoer te brengen, niet ontveinzen, daar de naauwe ruimte de reeds voordeelige stelling der oproerlingen nog meer versterkte. Deze vertooning had niet het gewenschte gevolg. De rebellen hielden stand, en door het voordeel hunner stelling ondersteund, volhardden zij in hun oproer. Nu liet de Keizer, hoezeer nog zeer ongaarne, 4 veldstukken tegen de muiters aanvoeren, liet dezelve met schroot laden, en de rebellen nog voor de laatste maal opeischen, zich aan de genade van hunnen Regent over te geven. Deze opeisching werd met eene bepaalde weigering beantwoord. Toen beval Z. M. te vuren. Bij de tweede maal vloog de geheele hoop uit een en werd door de chevalier-garde en de garde te paard in Wasili-Ostroff, langs de Engelsche-kaai en door de straat Galernaja, waar de vlugtelingen werden afgesneden, vervolgd. Ongeveer 500 kreeg men er dadelijk in handen, de overigen verstrooiden zich naar onderscheidene kanten, verschuilden zich in de huizen en vloden over de toegevrorene Newa.

Bij het vallen van den avond, besloot Z. K. M. de troepen dien nacht onder de wapens te laten blijven, om de kwaadwilligen alle mogelijkheid te benemen, om bij nacht hunne pogingen te vernieuwen. Te dien einde bleef het plein van het winterpaleis door het Preobrajenskijsche garde-regement, de garde sappeurs, 2 kompagnien van het eerste bataljon garde jagers, 10 stukken geschut van de eerste en tweede batterij, en 3 eskadrons der chevalier-garde bezet. Eene kompagnie der garde jagers met 2 stukken geschut bezette de groote Million van het Moikakanaal; eene andere met 4 stukken begaf zich naar de brug beneden den schouwburg bij de heremitaadje. Het eerste bataljon van het garde-regement Ismailoffskij en een eskadron van de chevalier-garde met 4 stukken, plaatsten zich voor het paleis aan den rivierkant tegen over de admiraliteit; het tweede bataljon der garde-jagers nam het admiraliteitsplein in; een bataljon van het regement Semenoffskij, een bataljon van het regement Moskou, het tweede bataljon van het regement Ismailoffskij, 4 stukken rijdende-artillerie en 4 eskadrons van de garde te paard bleven op het Isaaks-plein, onder de bevelen van den vleugel-adjudant, den generaal *Wasiltschikoff*. In Wasili-Ostroff bevonden zich, onder de bevelen van den generaal *Benkendorf*, twee eskadrons der garde te paard, eene afdeeling rijdende pionniers, een bataljon van het Finlandsche garde-regement, met vier stukken van de rijdende artillerie. Het regement garde-kozakken moest door de overige wijken der stad patroeljes zenden. Door deze maatregelen was de rust volkomen verzekerd. Gedurende den nacht werden ongeveer 150 personen gevat en verscheidene belhamels in hechtenis genomen; sommigen gaven zich vrijwillig aan. Nog dienzelfden avond, keerde een groot gedeelte der marine-garde naar hunne kasernen terug. Met berouw over hun droevig voornemen, en vol vrees omtrent deszelfs gevolgen, smeekte zij om genade en onderwerping. Z. K. H. de grootvorst *Michiel* bragt hen door zijne voorstellen tot een besluit, hetwelk door hun opregt berouw reeds was voorbereid. Zij gaven zich allen aan de genade des Keizers over, hun lot met alle onderwerping afwachtende. Het grootste gedeelte der op het dwaalspoor gebragte soldaten van het regement grenadiers volgde dit voorbeeld. Het is troostrijk, bij de vermelding van zoodanige treurige gebeurtenissen, daden van noodige pligtsbetrachting aan te treffen, welke der Russische uniform eer aandoen. Eene afdeeling van het regement Finland, onder het bevel van den luitenant *Massakin* I, welke de wacht in het paleis van den senaat betrok, bleef gedurende den geheelen tijd onder de wapens, hoezeer van rebellen omringd, die te vergeefs baden en dreigden om derzelver trouw te doen wankelen. Denzelfden dag betrok een kommando, met een onderofficier van het regement Pawlowsk, de wacht in de kazerne van het regement Moskou, en toonde dezelfde standvastigheid.

Toen den volgenden morgen de rust geheel hersteld was, hield Z. M. zelf monstering over de gezamenlijke troepen, en nadat hij dezelve voor hunnen ijver en trouw, welke zij hadden betoond, alsmede voor de voorbeeldige tucht, welke in hunne gelederen, onder zoo moeijelijke, zoo bedroevende en zoo onvoorziene omstandigheden geheerscht had, deszelfs tevredenheid had te kennen gegeven, liet hij dezelve heengaan. Sedert dien tijd is de openbare rust volkomen hersteld; de troepen, die buiten de stad kantonneerden en het bevel ontvangen hadden, om de hoofdstad te naderen, zijn naar hunne standplaatsen terug gekeerd, met uitzondering van de garde-dragonders, welke in de stad de patroeljedienst waarnemen, en twee eskadrons hussaren en garde-lanziers, welke in de nabijheid der stad kamperen, om zich van de schuldigen meester te maken, die zich door de vlugt zouden willen redden. Z. K. M. zelf getuige van het opregt berouw der garde-mariniers, overtuigd, dat alleen boosaardige arglistigheid dezelve had kunnen verrassen en verleiden, schonk hun dienzelfden dag grootmoedig vergiffenis. De vaandels, welke zij van den overledenen Keizer *Alexander*, glorierijker gedachtenis, ontvangen hadden, werden hun terug gegeven. Z. K. M. beval dezelve op nieuw in te zegenen, en het bataljon leide den eed van getrouwheid af, met kenteekenen van waarachtig berouw en met eenparige blijken van onderdanigheid en dankbaarheid. De lijf-grenadiers-kompagnie, welke geweigerd had aan het oproer deel te nemen, werd door haren kapitein den Keizer voorgesteld, en ontving als een bewijs van bijzondere genade, verlof om met het bataljon sappeurs het winterpaleis gemeenschappelijk te bezetten. Dienzelfden morgen ontving Z. M. van den grootvorst *Michiel* berigt, dat het grootste gedeelte der lijf-grenadiers, welke, even als de overigen, door schandelijke middelen misleid waren geworden, van berouw doordrongen, om genade smeekten. Daar bovendien twee kompagnien van dit regement de wacht op de vesting den 26. betrokken hadden, en zich door eene onberispelijke vervulling van hunnen pligt hadden onderscheiden, zoo besloot Z. M. het regement lijf-grenadiers een bewijs zijner genade te geven. De vaandels, die hetzelve den vorigen avond waren afgenomen, werden hetzelve terug gegeven, en voor de tweede maal ingezegend; het regement huldigde met luide vreugde deszelfs nieuwen Regent. Het regement Moskou waren de vaandels insgelijks afgenomen. Daar echter het meerendeel der officieren en soldaten van hetzelve, op den 26., blijken van hunne trouw en ijver hadden gegeven, zoo had hetzelve genoegzame aanspraak op des Keizers genade. Het regement Moskou kreeg vergiffenis; en de vaandels, nadat zij op nieuw ingezegend waren, werden hetzelve insgelijks teruggegeven.

Door de nog voortdurende verhooren, heeft men met zekerheid de stichters van eene in deze hoofdstad ongehoorde misdadige poging leeren kennen. Hier volgen hunne namen: *Riloeff*, dagblad-schrijver; *Somoff*, ambtenaar; *Gorski*, voormalige onder-gouverneur; *Kachowski*, luitenant, a. D.

Bij het garde-regement Moskou: *Tschepin-Rostowskij* en *Bestujeff*, kapiteins der tweede klasse, de laatste adjudant van den hertog *Alexander van Wurtemberg*.

Bij het regement lijf-grenadiers: *Suthoff*, kapitein der tweede klasse; *Panoff*, luitenant; prins *Obolenskij*, adjudant van den luitenant-generaal *Bistram*, kommandant der infanterie van de garde; *Trubetzkoi*, dienstdoende majoor bij de 4. legerschare; *Kornilowitsch*, kapitein der tweede klasse bij den generalen-staf van de garde; *Bestujeff*, adjudant van den admiraal *Moller*; prins *Odoewskij*, cornet bij de garde te paard; *Tsebrikoff*, luitenant bij het regement Finland en *Ponschtchwie* en *Küchelbecker*.

Deze allen zijn in hechtenis, met uitzondering van den laatsten, die waarschijnlijk gesneuveld is. Behalve deze hoofdbewerkers van den opstand, heeft men zich nog van eenige andere personen verzekerd, op welken een zwaar vermoeden ligt; te weten: den kapitein der tweede klasse *Jacubowitsch*, van de dragonders van Nijni-Nogorad; den overste *Bulatoff*, kommandant van het 6. regement jagers, welke zich vrijwillig heeft in hechtenis begeven; de luitenants van de garde-mariniers *Wichnewskij*, *Küchelbecker* en *Bodisco*; den kapitein *Puchtchin*, van de rijdende-garde-pionniers; *Malintin*, *Fock Kojewnikoff*, *Miller* en de prins *Wadbolski*, tweede-luitenant van het garde-regement Ismaelowski.

ARNHEM, den 19. Januarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 18. Jan. 1 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 55 D. gevallen 0 D.
Den 19. dito. 2 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 35 D. gevallen 0 D.

DOESBORGH, den 17. Januarij 1826.

Heden avond verloste vrij voorspoedig van eene DOCHTER, LUCIA CAMPAGNE, geliefde Echtgenoote van

J. VAN WERMESKERKEN,
Kostschoolhouder.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.